

grundelse af dette Princip har man, som den højtærede Minister bemærkede, anført, at der ikke burde være Forstel mellem Egnene Øst og Vest for Store-Bælt. Jeg tror, at her er en hel Del Wildfarelse og Misforstaelse til Stede. Der findes i Virkeligheden ikke nogen Prægravation Sted paa Egnene paa den ene Side af Store-Bælt i Forhold til Egnene paa den anden, i hvert Tilfælde har dette Ting, som jeg senere skal paavise her, ikke tilstaaet Prægravation. Hvorledes har nemlig Forholdet i det hele været med Hensyn til Egnenes Tilflugt til Statsbaner? Ja, her paa Sjælland har Spørgsmaalet slet ikke ligget for og ikke kunnet ligget for, før vi fik Slagelse—Næstvedbanen, af den simple Grund, at vi ikke have haft Statsbaner her, Banerne vare alle privat anlagte, og naar jeg undtager den østjællandske Bane, dreves de uden en eneste Dros Udgift for Staten, indtil Staten overtog de sjællandske Baner. Jeg ved nok, at nogle sige: Ja, men da havde det jo været Tidspunktet til at paalægge de interesserede Kommuner Tilflugt; dertil vil jeg svare, at der dog fornuftigvis ikke kunde være Tale om, at naar Staten finder sin Regning ved at købe Jærnbannerne, den da skulde gøre Rabet afhængigt af, at Kommunerne vilde tilskyde 80,000 Kr. eller hvilken som helst anden Sum, man vilde sætte. Kommunerne vilde jo simpelthen dertil sige: Nej, Tak! Vi have det overmaade godt med Banerne, saaledes som Forholdet er nu. Staten har jo ogsaa før købt Baner. Den har købt Randers—Grenaabanen, Aarhus—Rhodgaardbanen og Herning—Silkeborgbanen. Og da var Spørgsmaalet om Tilflugt ikke fremme. Dernæst med Hensyn til det hele store Statsbanenet gennem Fyn og Jylland var Reglen: Intet Tilflugt fra Kommunerne undtagen for det halve af Ekspropriationsudgifterne. Altsaa for saa vidt maatte Kommunerne der bidrage noget, nemlig det halve af Ekspropriationsudgifterne, men mod det kunde maatte gaa lige op, at til denne Anlægssum har Derne lige saa godt bidraget som Jylland. Vortset fra Tilflugt af det halve af Ekspropriationsudgifterne ere Tilflugtene først komne senere, og de have været af forskjellig Størrelse. Jeg skal nævne dem. Tilflugt til Tommerup—Ålfensbanen er 90,000 Kr. pr. Mil, til Skive—Glyngøre-, Tisted—Eddesunds- og Faaborg—Kingebanerne 80,000 Kr. pr. Mil, Høbro—Løgstorbanen og Slagelse—Næstvedbanen 40,000 Kr. pr. Mil og til Skern—Herningbanen 25,000 Kr. pr. Mil. Sagen er nemlig den, at efter at man har faaet Jærnbanenettet afsluttet, og man er kommen til de fjernere liggende

Steder, hvor altsaa Hensynet til det almene er blevet mindre fremtrædende, og de lokale Interesser ere bleve de overvejende. Har man paa Grund deraf forlangt et Tilflugt af forskjellig Størrelse. Og Landstingets Standpunkt fremkommer først med Hensyn til Høbro—Løgstorbanen og saa Slagelse—Næstvedbanen. Da Lovforslaget om Slagelse—Næstvedbanen fremkom, var det en direkte Linie mellem disse to Punkter, og da Banen alene fremkom af Hensyn til den almindelige Trafik, var der ikke nævnt noget Tilflugt; Forslaget blev her noget ændret med Hensyn til Banens Retning, hvorved Banen blev noget længere, ligesom Jærnbanelinien til Skelstør blev tilknyttet. I det andet Ting foreslog man indsat et Tilflugt paa 25,000 Kr. pr. Mil. Da Forslaget vendte tilbage hertil, saa blev det udfalt i dette Ting, at man var villig til at gaa med til Tilflugt af Hensyn til, at Banen var bleven forlænget med $1\frac{3}{4}$ Mil paa Grund af de lokale Interesser, men man havde hellere set, at der i Stedet for 25,000 Kr. pr. Mil var bleven sat en rund Sum 170,000 Kr., hvorved det samme Beløb vilde være naaet for derved at accentuere, at Tilflugt var begrundet ved Hensynet til private Interesser. Det vilde have svaret til 90 til 100,000 Kr. pr. Mil. Med denne Motivering accepterede man Forslaget, idet man reserverede sig udtrykkelig her i Tinget imod, at derved skulde være slaaet fast for Fremtiden, at 25,000 Kr. var det almindelige Beløb, der skulde tilskydes til Jærnbannerne. Næste Aar kom Forslaget om Slagelse—Næstved Banen frem igen tilligemed et Forslag om en Slagelse—Børslev Bane. Regeringens Forslag fastsatte et Tilflugt paa 25,000 Kr. pr. Mil. Hvilket Standpunkt indtog da Landstinget? Uagtet man foreslog at udstemme Børslev Banen, tog man dog straks det Standpunkt at bestemme Tilflugt for hele Banen med Sidebanen til Skelstør, i alt 7—8 Mil, til 80,000 Kr. pr. Mil, under Henvisning til, at den Reservation, man i Aaret i Forvejen havde taget mod, at Tilflugt altid skulde være 25,000 Kr., ikke var paaagtet. Efter at det i Udvalgets Betænkning var udviklet, hvorledes Tilflugt paa 25,000 Kr. skulde forstaaes, udtaler Udvalgets Flertal: „at det for at gøre sit til at forhindre, at en saadan Praksis skal udvikle sig, mener, at man bør foreslaa Landstinget at forandre sin tidligere tagne Beslutning og betinge sin Tilflugt til samtlige projekterede Linier af, at Tilflugt til dem forhøjes til 80,000 Kr. pr. Banemil. Dette viser altsaa, at Landstinget ingenlunde var til Ginds at varetage Sjællands Løb paa anden Maade end det